

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4094

Παρασκευή, 12 Οκτωβρίου 2007

731

Ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Δράση ενάντια στην Εμπορία Ανθρώπων (Κυρωτικός) Νόμος του 2007 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 38(III) του 2007

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ (ΚΥΡΩΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2007

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Δράση ενάντια στην Εμπορία Ανθρώπων (Κυρωτικός) Νόμος του 2007. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Νόμος» σημαίνει τον περί της Καταπολέμησης της Εμπορίας, της Εκμετάλλευσης Προσώπων και της Προστασίας των Θυμάτων Νόμο του 2007· και 87(I) του 2007.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Δράση Ενάντια στην Εμπορία Ανθρώπων, η οποία έγινε στη Βαρσοβία στις 16 Μαΐου του 2005 και η οποία υπογράφηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία την ίδια μέρα δυνάμει της Απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 61.972 και ημερομηνία 16 Μαΐου 2005.

Κύρωση της Σύμβασης. Πρώτος Πίνακας. Μέρος I Μέρος II.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, το κείμενο της οποίας στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πρώτου Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική στο Μέρος II του ίδιου Πίνακα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος I αυτού.

Εφαρμογή της Σύμβασης σε συνάρτηση με άλλους νόμους. Δεύτερος Πίνακας.

4. Χωρίς επηρεασμό των άρθρων 5 και 6 του παρόντος Νόμου, η Σύμβαση εφαρμόζεται σε συνάρτηση με τους Νόμους που εκτίθενται στο Δεύτερο Πίνακα.

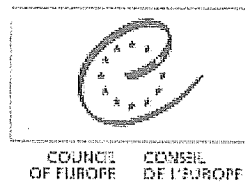
Εφαρμογή του Νόμου για τους σκοπούς της Σύμβασης. Τρίτος Πίνακας.

5. Για σκοπούς εφαρμογής άρθρου της Σύμβασης, το οποίο καθορίζεται στην Πρώτη Στήλη του Τρίτου Πίνακα, εφαρμόζονται οι διατάξεις κάθε άρθρου του Νόμου, το οποίο καθορίζεται, αντίστοιχα, στη Δεύτερη Στήλη του ίδιου Πίνακα.

Εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα για τους σκοπούς της Σύμβασης. Τέταρτος Πίνακας. Κανονισμοί.

6. Για σκοπούς εφαρμογής άρθρου της Σύμβασης, το οποίο καθορίζεται στην Πρώτη Στήλη του Τέταρτου Πίνακα, εφαρμόζονται οι διατάξεις κάθε άρθρου του Ποινικού Κώδικα, το οποίο καθορίζεται, αντίστοιχα, στη Δεύτερη Στήλη του ίδιου Πίνακα.

7. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με τους οποίους να ρυθμίζεται οποιοδήποτε θέμα χρήζει τέτοιας ρύθμισης, για καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της Σύμβασης.

Council of Europe Treaty Series - No. 197

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

Council of Europe Convention
on Action against Trafficking
in Human Beings

Warsaw, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that trafficking in human beings constitutes a violation of human rights and an offence to the dignity and the integrity of the human being;

Considering that trafficking in human beings may result in slavery for victims;

Considering that respect for victims' rights, protection of victims and action to combat trafficking in human beings must be the paramount objectives;

Considering that all actions or initiatives against trafficking in human beings must be non-discriminatory, take gender equality into account as well as a child-rights approach;

Recalling the declarations by the Ministers for Foreign Affairs of the Member States at the 112th (14-15 May 2003) and the 114th (12-13 May 2004) Sessions of the Committee of Ministers calling for reinforced action by the Council of Europe on trafficking in human beings;

Bearing in mind the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950) and its protocols;

Bearing in mind the following recommendations of the Committee of Ministers to member states of the Council of Europe: Recommendation No. R (91) 11 on sexual exploitation, pornography and prostitution of, and trafficking in, children and young adults; Recommendation No. R (97) 13 concerning intimidation of witnesses and the rights of the defence; Recommendation No. R (2000) 11 on action against trafficking in human beings for the purpose of sexual exploitation and Recommendation Rec (2001) 16 on the protection of children against sexual exploitation; Recommendation Rec (2002) 5 on the protection of women against violence;

Bearing in mind the following recommendations of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe: Recommendation 1325 (1997) on traffic in women and forced prostitution in Council of Europe member states; Recommendation 1450 (2000) on violence against women in Europe; Recommendation 1545 (2002) on a campaign against trafficking in women; Recommendation 1610 (2003) on migration connected with trafficking in women and prostitution; Recommendation 1611 (2003) on trafficking in organs in Europe; Recommendation 1663 (2004) Domestic slavery: servitude, au pairs and mail-order brides;

Bearing in mind the European Union Council Framework Decision of 19 July 2002 on combating trafficking in human beings, the European Union Council Framework Decision of 15 March 2001 on the standing of victims in criminal proceedings and the European Union Council Directive of 29 April 2004 on the residence permit issued to third-country nationals who are victims of trafficking in human beings or who have been the subject of an action to facilitate illegal immigration, who cooperate with the competent authorities;

Taking due account of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the Protocol thereto to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children with a view to improving the protection which they afford and developing the standards established by them;

Taking due account of the other international legal instruments relevant in the field of action against trafficking in human beings;

Taking into account the need to prepare a comprehensive international legal instrument focusing on the human rights of victims of trafficking and setting up a specific monitoring mechanism,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, scope, non-discrimination principle and definitions

Article 1 – Purposes of the Convention

- 1 The purposes of this Convention are:
 - a to prevent and combat trafficking in human beings, while guaranteeing gender equality;
 - b to protect the human rights of the victims of trafficking, design a comprehensive framework for the protection and assistance of victims and witnesses, while guaranteeing gender equality, as well as to ensure effective investigation and prosecution;
 - c to promote international cooperation on action against trafficking in human beings.
- 2 In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention sets up a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope

This Convention shall apply to all forms of trafficking in human beings, whether national or transnational, whether or not connected with organised crime.

Article 3 – Non-discrimination principle

The implementation of the provisions of this Convention by Parties, in particular the enjoyment of measures to protect and promote the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- a "Trafficking in human beings" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- b The consent of a victim of "trafficking in human beings" to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- c The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in human beings" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- d "Child" shall mean any person under eighteen years of age;
- e "Victim" shall mean any natural person who is subject to trafficking in human beings as defined in this article.

Chapter II – Prevention, co-operation and other measures**Article 5 – Prevention of trafficking in human beings**

- 1 Each Party shall take measures to establish or strengthen national co-ordination between the various bodies responsible for preventing and combating trafficking in human beings.
- 2 Each Party shall establish and/or strengthen effective policies and programmes to prevent trafficking in human beings, by such means as: research, information, awareness raising and education campaigns, social and economic initiatives and training programmes, in particular for persons vulnerable to trafficking and for professionals concerned with trafficking in human beings.

- 3 Each Party shall promote a Human Rights-based approach and shall use gender mainstreaming and a child-sensitive approach in the development, implementation and assessment of all the policies and programmes referred to in paragraph 2.
- 4 Each Party shall take appropriate measures, as may be necessary, to enable migration to take place legally, in particular through dissemination of accurate information by relevant offices, on the conditions enabling the legal entry in and stay on its territory.
- 5 Each Party shall take specific measures to reduce children's vulnerability to trafficking, notably by creating a protective environment for them.
- 6 Measures established in accordance with this article shall involve, where appropriate, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society committed to the prevention of trafficking in human beings and victim protection or assistance.

Article 6 – Measures to discourage the demand

To discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking, each Party shall adopt or strengthen legislative, administrative, educational, social, cultural or other measures including:

- a research on best practices, methods and strategies;
- b raising awareness of the responsibility and important role of media and civil society in identifying the demand as one of the root causes of trafficking in human beings;
- c target information campaigns involving, as appropriate, inter alia, public authorities and policy makers;
- d preventive measures, including educational programmes for boys and girls during their schooling, which stress the unacceptable nature of discrimination based on sex, and its disastrous consequences, the importance of gender equality and the dignity and integrity of every human being.

Article 7 – Border measures

- 1 Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of persons, Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in human beings.
- 2 Each Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with this Convention.

- 3 Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
- 4 Each Party shall take the necessary measures, in accordance with its internal law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
- 5 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit, in accordance with its internal law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Convention.
- 6 Parties shall strengthen co-operation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 8 – Security and control of documents

Each Party shall adopt such measures as may be necessary:

- a To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- b To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the Party and to prevent their unlawful creation and issuance.

Article 9 – Legitimacy and validity of documents

At the request of another Party, a Party shall, in accordance with its internal law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in human beings.

Chapter III – Measures to protect and promote the rights of victims, guaranteeing gender equality

Article 10 - Identification of the victims

- 1 Each Party shall provide its competent authorities with persons who are trained and qualified in preventing and combating trafficking in human beings, in identifying and helping victims, including children, and shall ensure that the different authorities collaborate with each other as well as with relevant support organisations, so that victims can be identified in a procedure duly taking into account the special situation of women and child victims and, in appropriate cases, issued with residence permits under the conditions provided for in Article 14 of the present Convention.

- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to identify victims as appropriate in collaboration with other Parties and relevant support organisations. Each Party shall ensure that, if the competent authorities have reasonable grounds to believe that a person has been victim of trafficking in human beings, that person shall not be removed from its territory until the identification process as victim of an offence provided for in Article 18 of this Convention has been completed by the competent authorities and shall likewise ensure that that person receives the assistance provided for in Article 12, paragraphs 1 and 2.
3. When the age of the victim is uncertain and there are reasons to believe that the victim is a child, he or she shall be presumed to be a child and shall be accorded special protection measures pending verification of his/her age.
4. As soon as an unaccompanied child is identified as a victim, each Party shall:
 - a provide for representation of the child by a legal guardian, organisation or authority which shall act in the best interests of that child;
 - b take the necessary steps to establish his/her identity and nationality;
 - c make every effort to locate his/her family when this is in the best interests of the child.

Article 11 – Protection of private life

- 1 Each Party shall protect the private life and identity of victims. Personal data regarding them shall be stored and used in conformity with the conditions provided for by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).
- 2 Each Party shall adopt measures to ensure, in particular, that the identity, or details allowing the identification, of a child victim of trafficking are not made publicly known, through the media or by any other means, except, in exceptional circumstances, in order to facilitate the tracing of family members or otherwise secure the well-being and protection of the child.
- 3 Each Party shall consider adopting, in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as interpreted by the European Court of Human Rights, measures aimed at encouraging the media to protect the private life and identity of victims through self-regulation or through regulatory or co-regulatory measures.

Article 12 – Assistance to victims

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to assist victims in their physical, psychological and social recovery. Such assistance shall include at least:

- a standards of living capable of ensuring their subsistence, through such measures as: appropriate and secure accommodation, psychological and material assistance;
 - b access to emergency medical treatment;
 - c translation and interpretation services, when appropriate;
 - d counselling and information, in particular as regards their legal rights and the services available to them, in a language that they can understand;
 - e assistance to enable their rights and interests to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders;
 - f access to education for children.
- 2 Each Party shall take due account of the victim's safety and protection needs.
 - 3 In addition, each Party shall provide necessary medical or other assistance to victims lawfully resident within its territory who do not have adequate resources and need such help.
 - 4 Each Party shall adopt the rules under which victims lawfully resident within its territory shall be authorised to have access to the labour market, to vocational training and education.
 - 5 Each Party shall take measures, where appropriate and under the conditions provided for by its internal law, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations or other elements of civil society engaged in assistance to victims.
 - 6 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that assistance to a victim is not made conditional on his or her willingness to act as a witness.
 - 7 For the implementation of the provisions set out in this article, each Party shall ensure that services are provided on a consensual and informed basis, taking due account of the special needs of persons in a vulnerable position and the rights of children in terms of accommodation, education and appropriate health care.

Article 13 – Recovery and reflection period

- 1 Each Party shall provide in its internal law a recovery and reflection period of at least 30 days, when there are reasonable grounds to believe that the person concerned is a victim. Such a period shall be sufficient for the person concerned to recover and escape the influence of traffickers and/or to take an informed decision on cooperating with the competent authorities. During this period it shall not be possible to enforce any expulsion order against him or her. This provision is without prejudice to the activities carried out by the competent authorities in all phases of the relevant national proceedings, and in particular when investigating and prosecuting the offences concerned. During this period, the Parties shall authorise the persons concerned to stay in their territory.
- 2 During this period, the persons referred to in paragraph 1 of this Article shall be entitled to the measures contained in Article 12, paragraphs 1 and 2.
- 3 The Parties are not bound to observe this period if grounds of public order prevent it or if it is found that victim status is being claimed improperly.

Article 14 – Residence permit

- 1 Each Party shall issue a renewable residence permit to victims, in one or other of the two following situations or in both:
 - a the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;
 - b the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.
- 2 The residence permit for child victims, when legally necessary, shall be issued in accordance with the best interests of the child and, where appropriate, renewed under the same conditions.
- 3 The non-renewal or withdrawal of a residence permit is subject to the conditions provided for by the internal law of the Party.
- 4 If a victim submits an application for another kind of residence permit, the Party concerned shall take into account that he or she holds, or has held, a residence permit in conformity with paragraph 1.
- 5 Having regard to the obligations of Parties to which Article 40 of this Convention refers, each Party shall ensure that granting of a permit according to this provision shall be without prejudice to the right to seek and enjoy asylum.

Article 15 – Compensation and legal redress

- 1 Each Party shall ensure that victims have access, as from their first contact with the competent authorities, to information on relevant judicial and administrative proceedings in a language which they can understand.
- 2 Each Party shall provide, in its internal law, for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by its internal law.
- 3 Each Party shall provide, in its internal law, for the right of victims to compensation from the perpetrators.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to guarantee compensation for victims in accordance with the conditions under its internal law, for instance through the establishment of a fund for victim compensation or measures or programmes aimed at social assistance and social integration of victims, which could be funded by the assets resulting from the application of measures provided in Article 23.

Article 16 – Repatriation and return of victims

- 1 The Party of which a victim is a national or in which that person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall, with due regard for his or her rights, safety and dignity, facilitate and accept, his or her return without undue or unreasonable delay.
- 2 When a Party returns a victim to another State, such return shall be with due regard for the rights, safety and dignity of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim, and shall preferably be voluntary.
- 3 At the request of a receiving Party, a requested Party shall verify whether a person is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving Party.
- 4 In order to facilitate the return of a victim who is without proper documentation, the Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall agree to issue, at the request of the receiving Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

- 5 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish repatriation programmes, involving relevant national or international institutions and non governmental organisations. These programmes aim at avoiding re-victimisation. Each Party should make its best effort to favour the reintegration of victims into the society of the State of return, including reintegration into the education system and the labour market, in particular through the acquisition and improvement of their professional skills. With regard to children, these programmes should include enjoyment of the right to education and measures to secure adequate care or receipt by the family or appropriate care structures.
- 6 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to make available to victims, where appropriate in co-operation with any other Party concerned, contact information of structures that can assist them in the country where they are returned or repatriated, such as law enforcement offices, non-governmental organisations, legal professions able to provide counselling and social welfare agencies.
- 7 Child victims shall not be returned to a State, if there is indication, following a risk and security assessment, that such return would not be in the best interests of the child.

Article 17 – Gender equality

Each Party shall, in applying measures referred to in this chapter, aim to promote gender equality and use gender mainstreaming in the development, implementation and assessment of the measures.

Chapter IV – Substantive criminal law

Article 18 – Criminalisation of trafficking in human beings

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct contained in article 4 of this Convention, when committed intentionally.

Article 19 – Criminalisation of the use of services of a victim

Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its internal law, the use of services which are the object of exploitation as referred to in Article 4 paragraph a of this Convention, with the knowledge that the person is a victim of trafficking in human beings.

Article 20 - Criminalisation of acts relating to travel or identity documents

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conducts, when committed intentionally and for the purpose of enabling the trafficking in human beings:

- a forging a travel or identity document;

- b procuring or providing such a document;
- c retaining, removing, concealing, damaging or destroying a travel or identity document of another person.

Article 21 – Attempt and aiding or abetting

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 18 and 20 of the present Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, an attempt to commit the offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention.

Article 22 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that a legal person can be held liable for a criminal offence established in accordance with this Convention, committed for its benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person;
 - b an authority to take decisions on behalf of the legal person;
 - c an authority to exercise control within the legal person.
- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
- 3 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
- 4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Article 23 – Sanctions and measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 18 to 21 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions. These sanctions shall include, for criminal offences established in accordance with Article 18 when committed by natural persons, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.
- 2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 22 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable the temporary or permanent closure of any establishment which was used to carry out trafficking in human beings, without prejudice to the rights of *bona fide* third parties or to deny the perpetrator, temporary or permanently, the exercise of the activity in the course of which this offence was committed.

Article 24 – Aggravating circumstances

Each Party shall ensure that the following circumstances are regarded as aggravating circumstances in the determination of the penalty for offences established in accordance with Article 18 of this Convention:

- a the offence deliberately or by gross negligence endangered the life of the victim;
- b the offence was committed against a child;
- c the offence was committed by a public official in the performance of her/his duties;
- d the offence was committed within the framework of a criminal organisation.

Article 25 - Previous convictions

Each Party shall adopt such legislative and other measures providing for the possibility to take into account final sentences passed by another Party in relation to offences established in accordance with this Convention when determining the penalty.

Article 26 – Non-punishment provision

Each Party shall, in accordance with the basic principles of its legal system, provide for the possibility of not imposing penalties on victims for their involvement in unlawful activities, to the extent that they have been compelled to do so.

Chapter V – Investigation, prosecution and procedural law**Article 27 - *Ex parte* and *ex officio* applications**

- 1 Each Party shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with this Convention shall not be dependent upon the report or accusation made by a victim, at least when the offence was committed in whole or in part on its territory.
- 2 Each Party shall ensure that victims of an offence in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence. The competent authority to which the complaint is made, insofar as it does not itself have competence in this respect, shall transmit it without delay to the competent authority of the Party in the territory in which the offence was committed. The complaint shall be dealt with in accordance with the internal law of the Party in which the offence was committed.
- 3 Each Party shall ensure, by means of legislative or other measures, in accordance with the conditions provided for by its internal law, to any group, foundation, association or non-governmental organisations which aims at fighting trafficking in human beings or protection of human rights, the possibility to assist and/or support the victim with his or her consent during criminal proceedings concerning the offence established in accordance with Article 18 of this Convention.

Article 28 – Protection of victims, witnesses and collaborators with the judicial authorities

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide effective and appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for:
 - a Victims;
 - b As appropriate, those who report the criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
 - c witnesses who give testimony concerning criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention;
 - d when necessary, members of the family of persons referred to in subparagraphs a and c.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure and to offer various kinds of protection. This may include physical protection, relocation, identity change and assistance in obtaining jobs.

- 3 A child victim shall be afforded special protection measures taking into account the best interests of the child.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide, when necessary, appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for members of groups, foundations, associations or non-governmental organisations which carry out the activities set out in Article 27, paragraph 3.
- 5 Each Party shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the implementation of this article.

Article 29 – Specialised authorities and co-ordinating bodies

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that persons or entities are specialised in the fight against trafficking and the protection of victims. Such persons or entities shall have the necessary independence in accordance with the fundamental principles of the legal system of the Party, in order for them to be able to carry out their functions effectively and free from any undue pressure. Such persons or the staffs of such entities shall have adequate training and financial resources for their tasks.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure co-ordination of the policies and actions of their governments' departments and other public agencies against trafficking in human beings, where appropriate, through setting up co-ordinating bodies.
- 3 Each Party shall provide or strengthen training for relevant officials in the prevention of and fight against trafficking in human beings, including Human Rights training. The training may be agency-specific and shall, as appropriate, focus on: methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers.
- 4 Each Party shall consider appointing National Rapporteurs or other mechanisms for monitoring the anti-trafficking activities of State institutions and the implementation of national legislation requirements.

Article 30 – Court proceedings

In accordance with the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, in particular Article 6, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure in the course of judicial proceedings:

- a the protection of victims' private life and, where appropriate, identity;
- b victims' safety and protection from intimidation,

in accordance with the conditions under its internal law and, in the case of child victims, by taking special care of children's needs and ensuring their right to special protection measures.

Article 31 – Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:
 - a in its territory; or
 - b on board a ship flying the flag of that Party; or
 - c on board an aircraft registered under the laws of that Party; or
 - d by one of its nationals or by a stateless person who has his or her habitual residence in its territory, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State;
 - e against one of its nationals.
- 2 Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1 (d) and (e) of this article or any part thereof.
- 3 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him/her to another Party, solely on the basis of his/her nationality, after a request for extradition.
- 4 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.
- 5 Without prejudice to the general norms of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with internal law.

Chapter VI – International co-operation and co-operation with civil society**Article 32 – General principles and measures for international co-operation**

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through application of relevant applicable international and regional instruments, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- preventing and combating trafficking in human beings;
- protecting and providing assistance to victims;

- investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention.

Article 33 - Measures relating to endangered or missing persons

- 1 When a Party, on the basis of the information at its disposal has reasonable grounds to believe that the life, the freedom or the physical integrity of a person referred to in Article 28, paragraph 1, is in immediate danger on the territory of another Party, the Party that has the information shall, in such a case of emergency, transmit it without delay to the latter so as to take the appropriate protection measures.
- 2 The Parties to this Convention may consider reinforcing their co-operation in the search for missing people, in particular for missing children, if the information available leads them to believe that she/he is a victim of trafficking in human beings. To this end, the Parties may conclude bilateral or multilateral treaties with each other.

Article 34 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.
- 2 A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.
- 3 Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such request, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.
- 4 All information requested concerning Articles 13, 14 and 16, necessary to provide the rights conferred by these Articles, shall be transmitted at the request of the Party concerned without delay with due respect to Article 11 of the present Convention.

Article 35 – Co-operation with civil society

Each Party shall encourage state authorities and public officials, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations and members of civil society, in establishing strategic partnerships with the aim of achieving the purpose of this Convention.

Chapter VII – Monitoring mechanism**Article 36 – Group of experts on action against trafficking in human beings**

- 1 The Group of experts on action against trafficking in human beings (hereinafter referred to as "GRETA"), shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.
- 2 GRETA shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as a multidisciplinary expertise. They shall be elected by the Committee of the Parties for a term of office of 4 years, renewable once, chosen from amongst nationals of the States Parties to this Convention.
- 3 The election of the members of GRETA shall be based on the following principles:
 - a they shall be chosen from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of Human Rights, assistance and protection of victims and of action against trafficking in human beings or having professional experience in the areas covered by this Convention;
 - b they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions and shall be available to carry out their duties in an effective manner;
 - c no two members of GRETA may be nationals of the same State;
 - d they should represent the main legal systems.
- 4 The election procedure of the members of GRETA shall be determined by the Committee of Ministers, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, within a period of one year following the entry into force of this Convention. GRETA shall adopt its own rules of procedure.

Article 37 – Committee of the Parties

- 1 The Committee of the Parties shall be composed of the representatives on the Committee of Ministers of the Council of Europe of the member States Parties to the Convention and representatives of the Parties to the Convention, which are not members of the Council of Europe.
- 2 The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GRETA. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties, the President of GRETA or the Secretary General so requests.
- 3 The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 38 – Procedure

- 1 The evaluation procedure shall concern the Parties to the Convention and be divided in rounds, the length of which is determined by GRETA. At the beginning of each round GRETA shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based.
- 2 GRETA shall define the most appropriate means to carry out this evaluation. GRETA may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which may serve as a basis for the evaluation of the implementation by the Parties of the present Convention. Such a questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GRETA.
- 3 GRETA may request information from civil society.
- 4 GRETA may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and the “contact person” appointed by the latter, and, if necessary, with the assistance of independent national experts, country visits. During these visits, GRETA may be assisted by specialists in specific fields.
- 5 GRETA shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments are taken into account by GRETA when establishing its report.
- 6 On this basis, GRETA shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of the present Convention. This report and conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GRETA shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.
- 7 Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 6 of this article, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GRETA, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GRETA, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of the present Convention.

Chapter VIII – Relationship with other international instruments**Article 39 – Relationship with the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime**

This Convention shall not affect the rights and obligations derived from the provisions of the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime, and is intended to enhance the protection afforded by it and develop the standards contained therein.

Article 40 – Relationship with other international instruments

- 1 This Convention shall not affect the rights and obligations derived from other international instruments to which Parties to the present Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention and which ensure greater protection and assistance for victims of trafficking.
- 2 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.
- 4 Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of *non-refoulement* as contained therein.

Chapter IX – Amendments to the Convention**Article 41 – Amendments**

- 1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the member States of the Council of Europe, any signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to GRETA, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by GRETA and, following consultation of the Parties to this Convention and after obtaining their unanimous consent, may adopt the amendment.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General that they have accepted it.

Chapter X – Final clauses**Article 42 – Signature and entry into force**

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non member States which have participated in its elaboration and the European Community.
- 2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 Signatories, including at least 8 member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- 4 In respect of any State mentioned in paragraph 1 or the European Community, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 43 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20 *d.* of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 44 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 45 – Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exception of the reservation of Article 31, paragraph 2.

Article 46 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 47 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43 of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 42 and 43;
- d any amendment adopted in accordance with Article 41 and the date on which such an amendment enters into force;
- e any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 46;
- f any other act, notification or communication relating to this Convention
- g any reservation made under Article 45.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

ΜΕΡΟΣ II

**Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης
για τη Δράση κατά της Εμπορίας Ανθρώπων**

Βαρσοβία, 16.V.2005

Προοίμιο

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα που υπέγραψαν το παρόν,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του

Θεωρώντας ότι η εμπορία ανθρώπων αποτελεί παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αδίκημα κατά της αξιοπρέπειας και της ακεραιότητας του ανθρώπου

Θεωρώντας ότι η εμπορία ανθρώπων δυνατόν να έχει ως αποτέλεσμα τη δουλεία των θυμάτων

Θεωρώντας ότι ο σεβασμός προς τα δικαιώματα των θυμάτων, η προστασία των θυμάτων και η δράση για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων πρέπει να είναι οι υπέρτατοι στόχοι

Θεωρώντας ότι όλες οι δράσεις ή πρωτοβουλίες κατά της εμπορίας ανθρώπων πρέπει να μην είναι μεροληπτικές, να λαμβάνουν υπόψη την ισότητα των φύλων καθώς επίσης να έχουν προσέγγιση υπέρ των δικαιωμάτων των παιδιών

Ανακαλώντας τις διακηρύξεις των Υπουργών Εξωτερικών των Κρατών Μελών κατά την 112^η (14 – 15 Μαΐου 2003) και την 114^η (12 – 13 Μαΐου 2004) Συνόδους της Επιτροπής Υπουργών που ζήτησαν την ενίσχυση της δράσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την εμπορία ανθρώπων

Έχοντας υπ' όψιν τη Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (1950) και τα πρωτόκολλα αυτής

Έχοντας υπ' όψιν τις ακόλουθες συστάσεις της Επιτροπής Υπουργών προς τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης: Σύσταση Αρ. R (91)11 για τη σεξουαλική εκμετάλλευση, πορνογραφία, πορνεία και εμπορία παιδιών και νέων ενηλίκων· Σύσταση Αρ. R (97)13 για τον εκφοβισμό μαρτύρων και τα δικαιώματα υπεράσπισης· Σύσταση Αρ. R (2000)11 για τη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων με σκοπό τη σεξουαλική εκμετάλλευση και Σύσταση Rec (2001)16 για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση· Σύσταση Rec (2002)5 για την προστασία των γυναικών από τη βία

Έχοντας υπ' όψιν τις ακόλουθες συστάσεις της Κοινοβουλευτικής Συνόδου του Συμβουλίου της Ευρώπης: Σύσταση 1325 (1997) για την εμπορία γυναικών και τον εξαναγκασμό σε πορνεία στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης· Σύσταση 1450 (2000) για τη βία κατά των γυναικών στην Ευρώπη· Σύσταση 1545 (2002) για την εκστρατεία κατά της εμπορίας γυναικών· Σύσταση 1610 (2003) για τη μετανάστευση που σχετίζεται με την εμπορία γυναικών και την πορνεία· Σύσταση 1611 (2003) για την εμπορία οργάνων στην Ευρώπη· Σύσταση 1663 (2004) Οικογενειακή δουλεία: καταναγκασμός, au pairs και νύμφες με αλληλογραφία·

Έχοντας υπ' όψιν την Απόφαση-Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19^{ης} Ιουλίου 2002 για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, την Απόφαση-Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15^{ης} Μαρτίου 2001 για το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες και την Οδηγία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29^{ης} Απριλίου 2004 σχετικά με την άδεια παραμονής που εκδίδεται σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι είναι θύματα εμπορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθρομετανάστευση και οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές·

Λαμβάνοντας δεόντως υπ' όψιν, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και το Πρωτόκολλο αυτής για την Πρόληψη, Καταπολέμηση και Τιμωρία της Εμπορίας Προσώπων, Ιδιαίτερα των Γυναικών και Παιδιών με σκοπό τη βελτίωση της προστασίας που προσφέρουν και την ανάπτυξη των κριτηρίων που κατοχυρώνονται από αυτές·

Λαμβάνοντας δεόντως υπ' όψιν τα άλλα διεθνή νομικά έγγραφα που σχετίζονται με το πεδίο δράσης κατά της εμπορίας ανθρώπων·

Λαμβάνοντας υπ' όψιν την ανάγκη για ετοιμασία ενός λεπτομερούς διεθνούς νομικού εγγράφου που να εστιάζει στα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων εμπορίας και να καθιερώνει ένα συγκεκριμένο μηχανισμό παρακολούθησης,

Έχουν συμφωνήσει ως ακολούθως:

Κεφάλαιο Ι – Σκοποί, πεδίο, αρχή της μη-διάκρισης και ορισμοί:

Άρθρο 1 – Σκοποί της Σύμβασης

1. Οι σκοποί της Σύμβασης αυτής είναι:
 - α. να εμποδίσει και να καταπολεμήσει την εμπορία ανθρώπων, εγγυώμενη την ισότητα των φύλων
 - β. να προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων εμπορίας, να σχεδιάζει ένα λεπτομερές πλαίσιο για την προστασία και βοήθεια των θυμάτων και μαρτύρων εγγυώμενη την ισότητα των φύλων καθώς και να διασφαλίζει την αποτελεσματική έρευνα και δίωξη
 - γ. να προωθεί τη διεθνή συνεργασία στη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων.
2. Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των διατάξεων της από τα Μέρη, η Σύμβαση αυτή καθιερώνει ένα συγκεκριμένο μηχανισμό παρακολούθησης.

Άρθρο 2 – Πεδίο

Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε όλα τα είδη εμπορίας ανθρώπων, είτε εθνικά είτε διεθνικά, είτε σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα είτε όχι.

Άρθρο 3 – Αρχή της μη-διάκρισης

Η εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής από τα Μέρη, ειδικότερα, η απόλαυση των μέτρων για την προστασία και προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων, διασφαλίζεται χωρίς διάκριση σε οποιαδήποτε βάση όπως φύλο, φυλή, χρώμα, γλώσσα, θρησκεία, πολιτικό ή άλλο φρόνημα, εθνική ή κοινωνική καταγωγή, σύνδεση με εθνική μειονότητα, περιουσία, γέννηση ή άλλο καθεστώς.

Άρθρο 4 – Ορισμοί

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

- α. «Εμπορία ανθρώπων» σημαίνει τη στρατολόγηση, μεταφορά, μετάθεση, παροχή κάλυψης ή υποδοχή ατόμων μέσω απειλής ή χρήσης βίας ή άλλων

μορφών εξαναγκασμού, απαγωγής, δόλου, απάτης, κατάχρησης εξουσίας ή ευάλωτης θέσης ή παροχής ή λήψης πληρωμών ή ωφελημάτων για εξασφάλιση της συγκατάθεσης προσώπου που έχει τον έλεγχο άλλου προσώπου, για σκοπούς εκμετάλλευσης. Εκμετάλλευση περιλαμβάνει τουλάχιστον, την εκμετάλλευση της πορνείας άλλων ή άλλες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης, εξαναγκαστικής εργασίας ή υπηρεσιών, δουλεία ή πρακτικές που προσομοιάζουν με δουλεία, σκλαβιά ή την αφαίρεση οργάνων

- β. Η συγκατάθεση ενός θύματος «εμπορίας ανθρώπων» στην επιδιωκόμενη εκμετάλλευση που τίθεται στην υποπαράγραφο (α) του άρθρου αυτού δεν έχει καμία σχέση όταν οποιαδήποτε από τα μέσα που τίθενται στην υποπαράγραφο (α) έχουν χρησιμοποιηθεί
- γ. Η στρατολόγηση, μεταφορά, μετάθεση, παροχή κάλυψης ή υποδοχή παιδιού με σκοπό την εκμετάλλευση θεωρείται «εμπορία ανθρώπων» ακόμα και αν αυτή δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε από τα μέσα που τίθενται στην υποπαράγραφο (α) του άρθρου αυτού
- δ. «Παιδί» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών
- ε. «Θύμα» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο υποκείμενο σε εμπορία ανθρώπων όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό.

Κεφάλαιο II – Παρεμπόδιση, συνεργασία και άλλα μέτρα

Άρθρο 5 – Παρεμπόδιση της εμπορίας ανθρώπων

1. Κάθε Μέρος λαμβάνει μέτρα για την καθιέρωση ή την ενδυνάμωση εθνικού συντονισμού μεταξύ των διαφόρων σωμάτων που είναι υπεύθυνα για την παρεμπόδιση και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων .
2. Κάθε Μέρος καθιερώνει και/ή ενδυναμώνει αποτελεσματικές πολιτικές και προγράμματα για να εμποδίσει την εμπορία ανθρώπων με τέτοια μέσα όπως: έρευνα, πληροφόρηση, αύξηση γνώσης και εκστρατείες επιμόρφωσης, κοινωνικές και οικονομικές πρωτοβουλίες και προγράμματα κατάρτισης, ειδικότερα για πρόσωπα που είναι ευάλωτα σε εμπορία και για ειδικούς που ασχολούνται με την εμπορία ανθρώπων.

3. Κάθε Μέρος προωθεί μια προσέγγιση βασισμένη στα Ανθρώπινα Δικαιώματα και χρησιμοποιεί τη διάσταση ισότητας των φύλων καθώς και προσέγγιση ευαισθητοποιημένη καθόσον αφορά τα παιδιά, στην ανάπτυξη, εφαρμογή και αξιολόγηση της πολιτικής και προγραμμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.
4. Κάθε Μέρος λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, ως δυνατόν να είναι αναγκαία, για να διευκολύνει τη νόμιμη μετανάστευση, ειδικότερα μέσω διάδοσης ακριβούς πληροφόρησης από σχετικά γραφεία αναφορικά με τους όρους που διευκολύνουν τη νόμιμη είσοδο και παραμονή στο έδαφος του.
5. Κάθε Μέρος λαμβάνει ειδικά μέτρα για να μειώσει την ευπάθεια των παιδιών στην εμπορία ειδικότερα με τη δημιουργία ενός προστατευτικού περιβάλλοντος για αυτά.
6. Τα μέτρα που καθιερώνονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό εμπλέκουν, όπου κρίνεται σκόπιμο, μη κυβερνητικούς οργανισμούς, άλλους σχετικούς οργανισμούς και άλλα στοιχεία της κοινωνίας των πολιτών που είναι αφοσιωμένα στην παρεμπόδιση της εμπορίας ανθρώπων και στην προστασία των θυμάτων ή στη βοήθεια αυτών.

Άρθρο 6 – Μέτρα για αποθάρρυνση της ζήτησης

Κάθε Μέρος, για σκοπούς αποθάρρυνσης της ζήτησης η οποία ευνοεί όλες τις μορφές εκμετάλλευσης προσώπων, ειδικότερα των γυναικών και παιδιών που οδηγούν στην εμπορία, υιοθετεί ή ενδυναμώνει νομοθετικά, διοικητικά, εκπαιδευτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά ή άλλα μέτρα περιλαμβανομένων:

- α. έρευνας για άριστες πρακτικές, μεθόδους και στρατηγικές
- β. αύξησης γνώσης για την ευθύνη και το σημαντικό ρόλο των μέσων μαζικής ενημέρωσης και της κοινωνίας των πολιτών στον εντοπισμό της ζήτησης ως μίας από τις βασικές αιτίες για την εμπορία ανθρώπων
- γ. εκστρατειών με στόχο την πληροφόρηση που εμπλέκουν, όπου κρίνεται σκόπιμο, μεταξύ άλλων, δημόσιες αρχές και δημιουργούς πολιτικής
- δ. μέτρων πρόληψης, περιλαμβανομένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων για αγόρια και κορίτσια κατά τη διάρκεια των σχολικών τους χρόνων, τα οποία

τονίζουν την अपαράδεκτη φύση της διάκρισης που βασίζεται στο φύλο και τις καταστροφικές συνέπειες της, τη σημασία της ισότητας των φύλων και της αξιοπρέπειας και ακεραιότητας κάθε ανθρώπου.

Άρθρο 7 – Συνοριακά μέτρα

1. Χωρίς επηρεασμό των διεθνών δεσμεύσεων σε σχέση με την ελεύθερη διακίνηση προσώπων, τα Μέρη, ενδυναμώνουν, στο μέτρο του δυνατού, τέτοιους συνοριακούς ελέγχους, ως δυνατόν να είναι αναγκαίο, για παρεμπόδιση και εντοπισμό της εμπορίας ανθρώπων.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα κατάλληλα μέτρα για παρεμπόδιση, στο μέτρο του δυνατού της χρήσης μεταφορικών μέσων που λειτουργούν από εμπορικούς μεταφορείς για τη διάπραξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.
3. Όπου κρίνεται σκόπιμο και χωρίς επηρεασμό των εφαρμοστέων διεθνών συμβάσεων, τέτοια μέτρα περιλαμβάνουν την καθιέρωση της υποχρέωσης των εμπορικών μεταφορέων, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε εταιρείας μεταφορών ή τον ιδιοκτήτη ή χειριστή οποιωνδήποτε μεταφορικών μέσων, για διακρίβωση ότι όλοι οι επιβάτες κατέχουν τα ταξιδιωτικά έγγραφα που απαιτούνται για είσοδο στο Κράτος υποδοχής.
4. Κάθε Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, έτσι ώστε να προνοεί για κυρώσεις σε περιπτώσεις παράβασης της υποχρέωσης που τίθεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.
5. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να επιτρέπει, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την άρνηση εισόδου ή την ανάκληση των αδειών παραμονής προσώπων που ενέχονται στη διάπραξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.
6. Τα Μέρη ενδυναμώνουν τη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών ελέγχου συνόρων, *μεταξύ άλλων*, με την καθιέρωση και διατήρηση άμεσων καναλιών επικοινωνίας.

Άρθρο 8 – Ασφάλεια και έλεγχος εγγράφων

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για:

- α. Να διασφαλίζει ότι ταξιδιωτικά έγγραφα ή έγγραφα ταυτότητας που εκδίδονται από αυτό είναι τέτοιας ποιότητας που δεν δύνανται εύκολα να τύχουν κατάχρησης και που δεν δύνανται εύκολα να πλαστογραφηθούν ή παρανόμως να τροποποιηθούν, αντιγραφούν ή εκδοθούν και
- β. Να διασφαλίζει την ακεραιότητα και ασφάλεια των ταξιδιωτικών εγγράφων ή εγγράφων ταυτότητας που εκδίδονται από ή εκ μέρους του Μέρους και να εμποδίζει την παράνομη δημιουργία και έκδοση τους.

Άρθρο 9 – Νομιμότητα και εγκυρότητα των εγγράφων

Κατόπιν αιτήματος άλλου Μέρους, ένα Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, επιβεβαιώνει εντός ευλόγου χρόνου τη νομιμότητα και εγκυρότητα των ταξιδιωτικών εγγράφων και των εγγράφων ταυτότητας που εκδόθηκαν ή που εμφανίζονται ότι έχουν εκδοθεί στο όνομα του και υπάρχει υποψία ότι χρησιμοποιούνται για εμπορία ανθρώπων.

Κεφάλαιο III – Μέτρα για την προστασία και προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων, που εγγυώνται την ισότητα των φύλων**Άρθρο 10 – Εξακρίβωση της ταυτότητας των θυμάτων**

1. Κάθε Μέρος παρέχει στις αρμόδιες αρχές του πρόσωπα που είναι καταρτισμένα και εξειδικευμένα στην παρεμπόδιση και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, στην εξακρίβωση της ταυτότητας και βοήθεια θυμάτων, περιλαμβανομένων παιδιών και διασφαλίζει ότι οι διάφορες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους καθώς και με σχετικούς οργανισμούς υποστήριξης έτσι ώστε να δύναται να εξακριβωθεί η ταυτότητα των θυμάτων στη διαδικασία λαμβανομένης δεόντως υπ' όψιν της ειδικής κατάστασης των γυναικών και παιδιών θυμάτων και σε κατάλληλες περιπτώσεις, της έκδοσης αδειών παραμονής σ' αυτούς δυνάμει των όρων που προνοούνται στο Άρθρο 14 της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για την εξακρίβωση της ταυτότητας θυμάτων, όπου κρίνεται σκόπιμο, σε συνεργασία με άλλα Μέρη και σχετικούς οργανισμούς υποστήριξης. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν εύλογους λόγους να πιστεύουν ότι κάποιο πρόσωπο υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων, το πρόσωπο αυτό δεν θα μετακινηθεί από το έδαφος του μέχρι που η διαδικασία εξακρίβωσης της ταυτότητας ως θύμα αδικήματος που προνοείται στο Άρθρο 18 της Σύμβασης αυτής θα έχει ολοκληρωθεί από τις αρμόδιες αρχές και διασφαλίζει κατά τον ίδιο τρόπο ότι το πρόσωπο εκείνο λαμβάνει την βοήθεια που προνοείται από το Άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 2.
3. Όταν η ηλικία του θύματος είναι αβέβαιη και συντρέχουν λόγοι ότι το θύμα είναι παιδί, αυτός ή αυτή τεκμαίρεται ότι είναι παιδί και του παρέχονται ειδικά προστατευτικά μέτρα μέχρι την επιβεβαίωση της ηλικίας του/της.
4. Αμέσως μόλις ένα ασυνόδευτο παιδί ταυτοποιηθεί ως θύμα, κάθε Μέρος:
 - α. προνοεί για αντιπροσώπευση του παιδιού από νόμιμο κηδεμόνα, οργανισμό ή αρχή που θα ενεργούν προς το καλώς νοούμενο συμφέρον του παιδιού αυτού
 - β. λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για απόδειξη της ταυτότητας και εθνικότητας του/της
 - γ. καταβάλλει κάθε προσπάθεια να εντοπίσει την οικογένεια του/της όταν αυτό εξυπηρετεί το καλώς νοούμενο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 11 – Προστασία της ιδιωτικής ζωής

1. Κάθε Μέρος προστατεύει την ιδιωτική ζωή και ταυτότητα των θυμάτων. Τα προσωπικά δεδομένα αναφορικά με αυτά φυλάγονται και χρησιμοποιούνται σε συμμόρφωση με τους όρους που προνοούνται από τη Σύμβαση για την Προστασία του Ατόμου από την Αυτοματοποιημένη Επεξεργασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ETS No. 108).
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί μέτρα ώστε να διασφαλίζει, ειδικότερα ότι η ταυτότητα ή λεπτομέρειες που επιτρέπουν την εξακρίβωση της ταυτότητας ενός

παιδιού θύματος εμπορίας δεν γίνονται δημοσίως γνωστά μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης ή άλλων μέσων, εκτός, σε εξαιρετικές περιπτώσεις για να διευκολύνουν την ανεύρεση μελών της οικογένειας ή διαφορετικά για να διασφαλίσουν την ευημερία και προστασία του παιδιού.

3. Κάθε Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης, σύμφωνα με το Άρθρο 10 της Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μέτρων που στοχεύουν στην ενθάρρυνση των μέσων μαζικής ενημέρωσης να προστατεύουν την ιδιωτική ζωή και ταυτότητα των θυμάτων μέσω της αυτο-ρύθμισης ή μέσω ρυθμιστικών ή συν-ρυθμιστικών μέτρων.

Άρθρο 12 – Βοήθεια προς τα θύματα

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να βοηθά τα θύματα στη φυσική, ψυχολογική και κοινωνική αποκατάστασή τους. Τέτοια βοήθεια περιλαμβάνει τουλάχιστον:
 - α. βιοτικό επίπεδο ικανό να διασφαλίσει την ύπαρξη τους, μέσω τέτοιων μέτρων όπως: κατάλληλη και ασφαλής διαμονή, ψυχολογική και υλική βοήθεια
 - β. πρόσβαση σε επείγουσα ιατρική περίθαλψη
 - γ. υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας, όπου κρίνεται σκόπιμο
 - δ. συμβουλή και πληροφόρηση, ειδικά όσον αφορά τα νόμιμα δικαιώματα τους και τις υπηρεσίες που είναι διαθέσιμες σ' αυτά, σε γλώσσα κατανοητή σ' αυτά
 - ε. βοήθεια για να διευκολύνει τα δικαιώματα και τα συμφέροντα τους να υποβληθούν και να εξεταστούν σε κατάλληλα στάδια ποινικών διαδικασιών εναντίον των δραστών
 - στ. πρόσβαση στην εκπαίδευση παιδιών.
2. Κάθε Μέρος λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν την ασφάλεια του θύματος και τις ανάγκες προστασίας.

3. Επιπρόσθετα, κάθε Μέρος παρέχει την αναγκαία ιατρική ή άλλη βοήθεια σε θύματα που διαμένουν νόμιμα εντός του εδάφους του τα οποία δεν έχουν επαρκείς πόρους και χρειάζονται τέτοια βοήθεια.
4. Κάθε Μέρος υιοθετεί τους κανόνες δυνάμει των οποίων τα θύματα που διαμένουν νόμιμα εντός του εδάφους του θα είναι εξουσιοδοτημένα να έχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας, στην επαγγελματική κατάρτιση και εκπαίδευση.
5. Κάθε Μέρος λαμβάνει μέτρα, όπου κρίνεται σκόπιμο και δυνάμει των όρων που προνοούνται από το εσωτερικό του δίκαιο, για συνεργασία με μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, άλλους σχετικούς οργανισμούς ή άλλα στοιχεία της κοινωνίας των πολιτών που ασχολούνται με τη βοήθεια θυμάτων.
6. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίζει ότι η βοήθεια σε ένα θύμα δεν υπόκειται στην βούληση του/της να καταθέσει ως μάρτυρας.
7. Για την εφαρμογή των διατάξεων που τίθενται στο άρθρο αυτό, κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι υπηρεσίες παρέχονται σε συναινετική και ενημερωμένη βάση, λαμβανομένων δεόντως υπόψιν των ειδικών αναγκών των προσώπων σε ευάλωτη κατάσταση και των δικαιωμάτων των παιδιών σε σχέση με τη διαμονή, εκπαίδευση και κατάλληλη φροντίδα υγείας.

Άρθρο 13 – Αποκατάσταση και προθεσμία περίσκεψης

1. Κάθε Μέρος προνοεί στο εσωτερικό δίκαιο του προθεσμία αποκατάστασης και περίσκεψης 30 τουλάχιστον ημερών, όταν υπάρχουν εύλογοι λόγοι ότι το πρόσωπο που αφορά είναι θύμα. Τέτοια προθεσμία είναι ικανοποιητική για το πρόσωπο που αφορά για να αποκατασταθεί και να διαφύγει από την επιρροή των εμπόρων και/ή να λάβει ενημερωμένη απόφαση σχετικά με τη συνεργασία του με τις αρμόδιες αρχές. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής, δεν είναι δυνατόν να εκτελεστεί οποιοδήποτε διάταγμα απέλασης εναντίον αυτού ή αυτής. Η διάταξη αυτή είναι χωρίς επηρεασμό των δραστηριοτήτων που διεξάγονται από τις αρμόδιες αρχές σε όλες τις φάσεις των σχετικών εθνικών διαδικασιών, και ειδικότερα όταν ερευνώνται και διώκονται τα αδικήματα που

αφορά. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής, τα Μέρη εξουσιοδοτούν τα άτομα που αφορά να παραμείνουν στο έδαφος τους.

2. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής, τα άτομα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού έχουν δικαίωμα στα μέτρα που περιλαμβάνονται στο Άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 2.
3. Τα Μέρη δεν δεσμεύονται να τηρούν την προθεσμία αυτή εάν λόγοι δημόσιας τάξης το εμποδίζουν ή αν ευρεθεί ότι το καθεστώς του θύματος αξιώνεται με ακατάλληλο τρόπο.

Άρθρο 14 - Άδεια παραμονής

1. Κάθε Μέρος εκδίδει ανανεώσιμη άδεια παραμονής σε θύματα, στην μία ή στην άλλη από τις δύο ακόλουθες περιπτώσεις ή και στις δύο:
 - α. η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία λόγω της προσωπικής τους κατάστασης
 - β. η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία για σκοπούς συνεργασίας τους με τις αρμόδιες αρχές σε ερευνητικές ή ποινικές διαδικασίες.
2. Η άδεια παραμονής για παιδιά θύματα, όταν είναι νομικά αναγκαία, εκδίδεται σύμφωνα με το καλώς νοούμενο συμφέρον του παιδιού και όπου κρίνεται σκόπιμο, ανανεώνεται κάτω από τους ίδιους όρους.
3. Η μη ανανέωση ή απόσυρση της άδειας παραμονής υπόκειται στους όρους που προνοούνται από το εσωτερικό δίκαιο του Μέρους.
4. Εάν ένα θύμα υποβάλει μια αίτηση για άλλο είδος άδειας παραμονής, το Μέρος που αφορά λαμβάνει υπόψη ότι αυτός ή αυτή κατέχει ή κατείχε, άδεια παραμονής σε συμμόρφωση με την παράγραφο 1.
5. Λαμβανομένων υπόψιν των υποχρεώσεων των Μερών στις οποίες αναφέρεται το Άρθρο 40 της Σύμβασης αυτής, κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι η παροχή μιας άδειας σύμφωνα με τη διάταξη αυτή θα είναι χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος για αναζήτηση και απόλαυση ασύλου.

Άρθρο 15 – Αποζημίωση και νόμιμη αποκατάσταση

1. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση, από την πρώτη επαφή τους με τις αρμόδιες αρχές, σε πληροφόρηση για τις σχετικές δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες σε γλώσσα κατανοητή σε αυτά.
2. Κάθε Μέρος προνοεί, στο εσωτερικό του δίκαιο, για το δικαίωμα σε νομική βοήθεια και σε δωρεάν νομική αρωγή για θύματα δυνάμει των όρων που προνοούνται από το εσωτερικό του δίκαιο.
3. Κάθε Μέρος προνοεί, στο εσωτερικό του δίκαιο, για το δικαίωμα των θυμάτων σε αποζημίωση από τους δράστες.
4. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να εγγυώνται αποζημίωση στα θύματα σύμφωνα με τους όρους δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, για παράδειγμα μέσω της εγκαθίδρυσης ενός ταμείου για αποζημίωση θυμάτων ή μέτρων ή προγραμμάτων που στοχεύουν σε κοινωνική βοήθεια και κοινωνική ένταξη των θυμάτων, τα οποία θα μπορούσαν να χρηματοδοτούνται από τα περιουσιακά στοιχεία που προκύπτουν από την εφαρμογή των μέτρων που προνοούνται στο Άρθρο 23.

Άρθρο 16 – Επαναπατρισμός και επιστροφή θυμάτων

1. Το Μέρος του οποίου το θύμα είναι υπήκοος ή στο οποίο το πρόσωπο αυτό είχε το δικαίωμα για μόνιμη διαμονή κατά το χρόνο εισόδου στο έδαφος του Μέρους υποδοχής, διευκολύνει και αποδέχεται, με δέοντα σεβασμό στα δικαιώματα, ασφάλεια και αξιοπρέπεια του/της, την επιστροφή του/της χωρίς αδικαιολόγητη ή μη εύλογη καθυστέρηση.
2. Όταν ένα Μέρος επιστρέφει ένα θύμα σε άλλο Κράτος, τέτοια επιστροφή γίνεται με δέοντα σεβασμό στα δικαιώματα, ασφάλεια και αξιοπρέπεια του προσώπου αυτού και στο κύρος οποιωνδήποτε νομικών διαδικασιών που σχετίζονται με το γεγονός ότι το πρόσωπο είναι θύμα και είναι προτιμητέο να είναι εκούσια.
3. Κατόπιν αιτήματος του Μέρους υποδοχής, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα επιβεβαιώνει κατά πόσο ένα πρόσωπο είναι

υπήκοος του ή είχε το δικαίωμα μόνιμης διαμονής στο έδαφος του κατά το χρόνο εισόδου στο έδαφος του Μέρους υποδοχής.

4. Για τη διευκόλυνση της επιστροφής θύματος που δεν κατέχει τα απαραίτητα έγγραφα, το Μέρος του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή στο οποίο αυτός ή αυτή είχε το δικαίωμα μόνιμης διαμονής κατά το χρόνο εισόδου στο έδαφος του Μέρους υποδοχής, συμφωνεί να εκδώσει, κατόπιν αιτήματος του Μέρους υποδοχής, τέτοια ταξιδιωτικά έγγραφα ή άλλη εξουσιοδότηση ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διευκολύνει το πρόσωπο να ταξιδεύσει προς και να επανεισέλθει στο έδαφος του.
5. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία, για την καθιέρωση προγραμμάτων επαναπατρισμού που αφορούν σχετικά εθνικά ή διεθνή ινστιτούτα και μη κυβερνητικούς οργανισμούς. Τα προγράμματα αυτά στοχεύουν στην αποφυγή επαναθυματοποίησης. Κάθε Μέρος θα πρέπει να καταβάλει την καλύτερη προσπάθεια να ευνοεί την επανένταξη των θυμάτων στην κοινωνία του Κράτους στο οποίο επιστρέφουν περιλαμβανομένης της επανένταξης των θυμάτων στο εκπαιδευτικό σύστημα και την αγορά εργασίας, ειδικά μέσω της απόκτησης και της βελτίωσης των επαγγελματικών τους ικανοτήτων. Όσον αφορά τα παιδιά, τα προγράμματα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν την απόλαυση του δικαιώματος στην εκπαίδευση και μέτρα για τη διασφάλιση επαρκούς φροντίδας ή υποδοχής από την οικογένεια ή κατάλληλες δομές φροντίδας.
6. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διατίθενται στα θύματα, όπου κρίνεται σκόπιμο σε συνεργασία με οποιοδήποτε άλλο Μέρος που αφορά, πληροφορίες για δομές που μπορούν να τους βοηθήσουν στη χώρα όπου επιστρέφουν ή επαναπατριάζονται, όπως υπηρεσίες επιβολής του νόμου, μη κυβερνητικούς οργανισμούς, νομικά επαγγέλματα που είναι ικανά να παρέχουν συμβουλές και υπηρεσίες κοινωνικής ευημερίας.
7. Τα παιδιά θύματα δεν θα επιστρέφουν σε ένα Κράτος, εάν υπάρχει ένδειξη μετά από κίνδυνο και αξιολόγηση ασφάλειας ότι τέτοια επιστροφή δεν θα ήταν προς το καλώς νοούμενο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 17 – Ισότητα φύλων

Κάθε Μέρος, κατά την εφαρμογή μέτρων που αναφέρονται στο κεφάλαιο αυτό, στοχεύει στην προώθηση της ισότητας των φύλων και χρησιμοποιεί τη διάσταση ισότητας των φύλων στην ανάπτυξη, εφαρμογή και αξιολόγηση των μέτρων.

Κεφάλαιο IV – Ουσιαστικό ποινικό δίκαιο**Άρθρο 18 – Ποινικοποίηση της εμπορίας ανθρώπων**

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, τη συμπεριφορά που περιλαμβάνεται στο Άρθρο 4 της Σύμβασης αυτής, όταν διαπράττεται με πρόθεση.

Άρθρο 19 – Ποινικοποίηση της χρήσης υπηρεσιών του θύματος

Κάθε Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, τη χρήση υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο εκμετάλλευσης όπως αναφέρονται στο Άρθρο 4, παράγραφος α της Σύμβασης αυτής, εν γνώσει ότι το άτομο είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων.

Άρθρο 20 – Ποινικοποίηση πράξεων που σχετίζονται με ταξιδιωτικά έγγραφα ή έγγραφα ταυτότητας

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα τις ακόλουθες συμπεριφορές, όταν διαπράττονται με πρόθεση και με σκοπό τη διευκόλυνση της εμπορίας ανθρώπων:

- α. πλαστογράφηση ταξιδιωτικού εγγράφου ή εγγράφου ταυτότητας·
- β. προμήθεια ή παροχή τέτοιου εγγράφου·
- γ. παρακράτηση, μετακίνηση, απόκρυψη, πρόκληση ζημιάς ή καταστροφή ταξιδιωτικού εγγράφου ή εγγράφου ταυτότητας άλλου προσώπου.

Άρθρο 21 – Απώπεια και παροχή βοήθειας ή συνέργεια

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση, την παροχή βοήθειας ή συνέργεια στη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 18 και 20 της Σύμβασης αυτής.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα όταν διαπράττονται με πρόθεση, την απώπεια διάπραξης των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 18 και 20, παράγραφος α, της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 22 – Εταιρική ευθύνη

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίσει ότι νομικό πρόσωπο δύναται να θεωρηθεί υπεύθυνο για ποινικό αδίκημα, που καθιερώνεται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, το οποίο διαπράχθηκε προς όφελος του από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά ή ως μέρος οργάνου του νομικού προσώπου, που έχει ηγετική θέση εντός του νομικού προσώπου, που βασίζεται σε:
 - α. εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου
 - β. αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις εκ μέρους του νομικού προσώπου
 - γ. αρμοδιότητα να ασκεί έλεγχο εντός του νομικού προσώπου.
2. Εκτός από τις περιπτώσεις που ήδη προνοούνται στην παράγραφο 1, κάθε Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζει ότι νομικό πρόσωπο δύναται να θεωρηθεί υπεύθυνο όπου η έλλειψη επίβλεψης ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη ενός ποινικού αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή προς όφελος του νομικού αυτού προσώπου από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί κάτω από την αρμοδιότητα του.

3. Τηρουμένων των νομικών αρχών του Μέρους, η ευθύνη νομικού προσώπου δύναται να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.
4. Τέτοια ευθύνη θα είναι χωρίς επηρεασμό της ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει το αδίκημα.

Άρθρο 23 – Κυρώσεις και μέτρα

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίσει ότι τα ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 18 ως 21 τιμωρούνται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις. Οι κυρώσεις αυτές περιλαμβάνουν, για ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 18 και που διαπράττονται από φυσικά πρόσωπα, ποινές που συνεπάγονται αποστέρηση της ελευθερίας η οποία δυνατόν να προκαλέσει έκδοση.
2. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα που θεωρούνται υπεύθυνα σύμφωνα με το Άρθρο 22 υπόκεινται σε αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές ή μη-ποινικές κυρώσεις ή μέτρα, περιλαμβανομένων χρηματικών κυρώσεων.
3. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία έτσι ώστε να διευκολύνεται να κατάσχει ή διαφορετικά να αποστερεί τα μέσα και το προϊόν των ποινικών αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 18 και 20, παράγραφος α, της Σύμβασης αυτής ή την περιουσία η αξία της οποίας αντιστοιχεί σε τέτοιο προϊόν.
4. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διευκολύνει το προσωρινό ή μόνιμο κλείσιμο οποιουδήποτε ιδρύματος το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τη διεξαγωγή εμπορίας ανθρώπων, χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων των *καλοπίστων* τρίτων μερών ή για να αρνηθεί στο δράστη, προσωρινά ή μόνιμα, την άσκηση της δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπράχθηκε το αδίκημα αυτό.

Άρθρο 24 – Επιβαρυντικές συνθήκες

Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι ακόλουθες συνθήκες θεωρούνται ως επιβαρυντικές συνθήκες στον καθορισμό της ποινής για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 18 της Σύμβασης αυτής:

- α. το αδίκημα, με πρόθεση ή λόγω βαρείας αμέλειας, έθεσε σε κίνδυνο τη ζωή του θύματος·
- β. το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον παιδιού·
- γ. το αδίκημα διαπράχθηκε από δημόσιο υπάλληλο στην εκτέλεση των καθηκόντων του/της·
- δ. το αδίκημα διαπράχθηκε εντός του πλαισίου εγκληματικού οργανισμού.

Άρθρο 25 – Προηγούμενες καταδίκες

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα που προνοούν για το ενδεχόμενο να ληφθούν υπ' όψιν όταν καθορίζεται η ποινή τελεσίδικες αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από άλλο Μέρος σε σχέση με αδικήματα που έχουν καθιερωθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 26 – Μη-τιμωριστική διάταξη

Κάθε Μέρος, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του νομικού συστήματός του, προνοεί για την πιθανότητα μη επιβολής ποινών σε θύματα για την ανάμιξη τους σε παράνομες δραστηριότητες, στην έκταση που έχουν εξαναγκαστεί να το πράξουν.

Κεφάλαιο V - Έρευνα, δίωξη και δικονομικό δίκαιο**Άρθρο 27 – Μονομερείς και *ex officio* αιτήσεις**

1. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι έρευνες ή η δίωξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή δεν εξαρτώνται από την αναφορά ή καταγγελία που γίνεται από θύμα, τουλάχιστον όταν το αδίκημα διαπράχθηκε εν όλω ή εν μέρει στο έδαφος του.
2. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι τα θύματα ενός αδικήματος στο έδαφος ενός Μέρους άλλου από αυτού στο οποίο διαμένουν δύνανται να υποβάλουν

παράπνο ενώπιον των αρμοδίων αρχών του Κράτους στο οποίο διαμένουν. Η αρμόδια αρχή στην οποία υποβάλλεται το παράπνο, στην έκταση που το ίδιο δεν έχει αρμοδιότητα αναφορικά με αυτό, διαβιβάζει τούτο χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή του Μέρους στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε το αδίκημα. Το παράπνο θα τύχει χειρισμού σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Μέρους στο οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα.

3. Κάθε Μέρος διασφαλίζει, μέσω νομοθετικών ή άλλων μέτρων, σύμφωνα με τους όρους που προνοούνται από το εσωτερικό του δίκαιο, προς οποιαδήποτε ομάδα, ίδρυμα, σύνδεσμο ή μη-κυβερνητικούς οργανισμούς που στοχεύουν στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων ή προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη δυνατότητα να βοηθούν και/ή να υποστηρίζουν το θύμα με τη συγκατάθεση του/της κατά τη διάρκεια ποινικών διαδικασιών αναφορικά με το αδίκημα που καθιερώνεται σύμφωνα με το Άρθρο 18 της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 28 – Προστασία θυμάτων, μαρτύρων και συνεργαζομένων με τις δικαστικές αρχές

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να παρέχει αποτελεσματική και κατάλληλη προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό ειδικότερα κατά τη διάρκεια και μετά την έρευνα και δίωξη δραστών για:
 - α. θύματα
 - β. όπου κρίνεται σκόπιμο, αυτούς που αναφέρουν τα ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται από το Άρθρο 18 της Σύμβασης αυτής ή συνεργάζονται διαφορετικά με τις ερευνητικές αρχές
 - γ. μάρτυρες που δίνουν καταθέσεις αναφορικά με ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 18 της Σύμβασης αυτής
 - δ. όπου είναι αναγκαίο, μέλη της οικογένειας προσώπων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α και γ.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίσει και να προσφέρει διάφορα είδη προστασίας.

Αυτή δύναται να περιλαμβάνει φυσική προστασία, εκ νέου καθορισμό, αλλαγή ταυτότητας και βοήθεια στην απόκτηση εργασίας.

3. Στο παιδί θύμα παρέχονται ειδικά μέτρα προστασίας λαμβανομένου υπόψιν του καλώς νοούμενου συμφέροντος του παιδιού.
4. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να παρέχει, κατάλληλη προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό, ειδικότερα κατά τη διάρκεια και μετά την έρευνα και δίωξη δραστηριοτήτων, για μέλη ομάδων, ιδρυμάτων, συνδέσμων ή μη-κυβερνητικών οργανισμών που διεξάγουν τις δραστηριότητες που εκτίθενται στο Άρθρο 27, παράγραφος 3.
5. Κάθε Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο σύναψης συμφωνιών ή διευθετήσεων με άλλα Κράτη για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 29 – Εξειδικευμένες αρχές και συντονιστικά σώματα

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίζει ότι άτομα ή οντότητες είναι εξειδικευμένα στην καταπολέμηση της εμπορίας και στην προστασία των θυμάτων. Τέτοια πρόσωπα ή οντότητες έχουν την απαραίτητη ανεξαρτησία σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του Μέρους έτσι ώστε να δύναται να ασκούν τις αρμοδιότητες τους αποτελεσματικά και ελεύθερα από οποιαδήποτε αδικαιολόγητη πίεση. Τέτοια πρόσωπα ή το προσωπικό τέτοιων οντοτήτων έχουν επαρκή κατάρτιση και οικονομικούς πόρους για τα καθήκοντα τους.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίζει συντονισμό της πολιτικής και ενεργειών των κυβερνητικών τμημάτων τους και άλλων δημοσίων υπηρεσιών κατά της εμπορίας ανθρώπων, όπου κρίνεται σκόπιμο, μέσω της ίδρυσης συντονιστικών σωμάτων.
3. Κάθε Μέρος παρέχει ή ενδυναμώνει την κατάρτιση σχετικών αξιωματούχων στην παρεμπόδιση και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, περιλαμβανομένης της κατάρτισης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Η κατάρτιση δύναται να είναι εξειδικευμένη για υπηρεσίες και,

όπου κρίνεται σκόπιμο, εστιάζεται σε: μεθόδους που χρησιμοποιούνται στην παρεμπόδιση τέτοιας εμπορίας, δίωξη των εμπόρων και προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων, περιλαμβανομένης της προστασίας των θυμάτων από τους εμπόρους.

4. Κάθε Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο διορισμού Εθνικών Εισηγητών ή άλλων μηχανισμών για την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων των Κρατικών ιδρυμάτων κατά της εμπορίας και την εφαρμογή των απαιτήσεων της εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 30 – Δικαστικές διαδικασίες

Σύμφωνα με τη Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, ειδικότερα το Άρθρο 6, κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να διασφαλίζει κατά τη διάρκεια των δικαστικών διαδικασιών:

- α. την προστασία της ιδιωτικής ζωής των θυμάτων και, όπου κρίνεται σκόπιμο, την ταυτότητα τους
- β. την ασφάλεια των θυμάτων και την προστασία αυτών από εκφοβισμό,

σύμφωνα με τους όρους δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου και, στην περίπτωση παιδιών θυμάτων, με τη λήψη ειδικής φροντίδας για τις ανάγκες των παιδιών και διασφαλίζοντας το δικαίωμα τους για ειδικά μέτρα προστασίας.

Άρθρο 31 – Δικαιοδοσία

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθορίσει τη δικαιοδοσία του επί οποιουδήποτε αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, όταν το αδίκημα διαπράττεται:
 - α. στο έδαφος του· ή
 - β. σε πλοίο που φέρει τη σημαία του Μέρους αυτού· ή
 - γ. σε αεροσκάφος εγγεγραμμένο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους αυτού· ή

- δ. από ένα από τους πολίτες του ή από πρόσωπο χωρίς υπηκοότητα που έχει τη συνήθη κατοικία του/της στο έδαφος του, αν το αδίκημα τιμωρείται με βάση το ποινικό δίκαιο όπου αυτό διαπράχθηκε ή αν το αδίκημα διαπράττεται εκτός της εδαφικής δικαιοδοσίας οποιουδήποτε Κράτους;
- ε. εναντίον ενός από τους πολίτες του.
2. Κάθε Μέρος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, με δήλωση που απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμα να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή με προϋποθέσεις, τους κανόνες δικαιοδοσίας που εκτίθενται στις παραγράφους 1 (δ) και (ε) του άρθρου αυτού ή οποιοδήποτε μέρος αυτού.
3. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα ως δυνατόν να είναι αναγκαία για να καθορίσει δικαιοδοσία επί των αδικημάτων που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή, σε περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφος του και δεν τον/την εκδίδει σε άλλο Μέρος, με βάση μόνο την εθνικότητα του/της, μετά από αίτημα για έκδοση.
4. Όταν πέραν του ενός Μέρους αξιώνει δικαιοδοσία επί ενός ισχυριζόμενου αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, τα εμπλεκόμενα Μέρη, όπου κρίνεται σκόπιμο, διαβουλεύονται με σκοπό να καθορίσουν την πιο κατάλληλη δικαιοδοσία για τη δίωξη.
5. Χωρίς επηρεασμό των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου, η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει την άσκηση οποιασδήποτε ποινικής δικαιοδοσίας από ένα Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Κεφάλαιο VI – Διεθνής συνεργασία και συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών

Άρθρο 32 – Γενικές αρχές και μέτρα για διεθνή συνεργασία

Τα Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, και μέσω της εφαρμογής των σχετικών εφαρμοστέων διεθνών και περιφερειακών

εγγράφων, διευθετήσεων που συμφωνούνται στη βάση ομοιόμορφης ή αμοιβαίας νομοθεσίας και εσωτερικού δικαίου, στην ευρύτερη δυνατή έκταση, για σκοπούς:

- παρεμπόδισης και καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων
- προστασίας και παροχής βοήθειας σε θύματα
- ερευνών ή διαδικασιών που αφορούν ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 33 - Μέτρα που σχετίζονται με άτομα εκτεθειμένα σε κίνδυνο ή αγνοούμενα άτομα

1. Όταν ένα Μέρος, με βάση τις πληροφορίες που έχει στη διάθεση του έχει εύλογους λόγους να πιστεύει ότι η ζωή, η ελευθερία ή η φυσική ακεραιότητα ενός προσώπου που αναφέρεται στο Άρθρο 28, παράγραφος 1, βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο στο έδαφος άλλου Μέρους, το Μέρος που κατέχει τις πληροφορίες, σε τέτοια περίπτωση έκτακτης ανάγκης, τις διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στο τελευταίο για να λάβει τα κατάλληλα μέτρα προστασίας.
2. Τα Μέρη της Σύμβασης αυτής δύνανται να εξετάζουν το ενδεχόμενο ενίσχυσης της συνεργασίας τους στην αναζήτηση αγνοουμένων ατόμων, ειδικότερα αγνοουμένων παιδιών, αν οι διαθέσιμες πληροφορίες τα οδηγούν να πιστεύουν ότι αυτό/αυτή είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων. Προς το σκοπό αυτό, τα Μέρη δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συνθήκες μεταξύ τους.

Άρθρο 34 – Πληροφόρηση

1. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί αμέσως το αιτούν Μέρος για το τελικό αποτέλεσμα της ενέργειας που λήφθηκε με βάση το κεφάλαιο αυτό. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πληροφορεί επίσης αμέσως το αιτούν Μέρος για οποιοσδήποτε συνθήκες που καθιστούν αδύνατη τη διεξαγωγή της επιζητούμενης ενέργειας ή που είναι πιθανόν να την καθυστερήσουν σημαντικά.
2. Ένα Μέρος δύνανται, εντός των ορίων του εσωτερικού του δικαίου, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσει σε άλλο Μέρος, πληροφορίες που

λήφθηκαν εντός του πλαισίου των δικών του ερευνών όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών δύναται να βοηθήσει το λαμβάνον Μέρος στην έναρξη ή τη διεξαγωγή ερευνών ή διαδικασιών που αφορούν ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή που δυνατόν να οδηγήσουν σε αίτημα για συνεργασία από το Μέρος εκείνο με βάση το κεφάλαιο αυτό.

3. Πριν την παροχή τέτοιων πληροφοριών, το παρέχον Μέρος δύναται να ζητήσει όπως αυτές παραμείνουν εμπιστευτικές ή χρησιμοποιηθούν υπό όρους. Αν το λαμβάνον Μέρος δεν δύναται να συμμορφωθεί με τέτοιο αίτημα, ειδοποιεί το παρέχον Μέρος, το οποίο τότε καθορίζει κατά πόσο οι πληροφορίες θα έπρεπε παρ' όλα αυτά να παρασχεθούν. Αν το λαμβάνον Μέρος αποδεχτεί τις πληροφορίες υπό τους όρους θα δεσμεύεται από αυτούς.
4. Όλες οι πληροφορίες που ζητούνται αναφορικά με τα Άρθρα 13, 14 και 16, που είναι αναγκαίες για να παρέχουν τα δικαιώματα που παρέχονται από τα Άρθρα αυτά, διαβιβάζονται κατόπιν αιτήματος του Μέρους που αφορά χωρίς καθυστέρηση με δέοντα σεβασμό προς το Άρθρο 11 της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 35 – Συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών

Κάθε Μέρος ενθαρρύνει τις κρατικές αρχές και τους δημόσιους αξιωματούχους, να συνεργάζονται με μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, άλλους σχετικούς οργανισμούς και μέλη της κοινωνίας των πολιτών, στην καθιέρωση στρατηγικών συνεργασιών, με στόχο την επίτευξη του σκοπού της Σύμβασης αυτής.

Κεφάλαιο VII –Μηχανισμός παρακολούθησης

Άρθρο 36 – Ομάδα εμπειρογνομόνων για τη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων

1. Η ομάδα εμπειρογνομόνων για τη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων (ακολουθώς αναφερόμενη ως "GRETA"), παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής από τα Μέρη.
2. Η GRETA απαρτίζεται κατά το ελάχιστον από 10 μέλη και κατά το μέγιστον από 15 μέλη, λαμβανομένης υπόψιν της φυλετικής και γεωγραφικής

ισορροπίας καθώς και μιας πολυπειθαρχικής εμπειρίας. Αυτά εκλέγονται από την Επιτροπή των Μερών για θητεία 4 χρόνων με δικαίωμα μίας ανανέωσης και επιλέγονται ανάμεσα από πολίτες των Κρατών Μερών της Σύμβασης αυτής.

3. Η εκλογή των μελών της GRETA βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:
 - α. Επιλέγονται ανάμεσα από πολίτες υψηλού ηθικού επιπέδου, οι οποίοι είναι γνωστοί για την αναγνωρισμένη ικανότητα τους στο πεδίο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, βοήθεια και προστασία θυμάτων και για τη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων ή που έχουν επαγγελματική εμπειρία στους τομείς που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή
 - β. παρακάθονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα και είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι στην άσκηση των αρμοδιοτήτων τους και διαθέσιμοι να ασκούν τα καθήκοντα τους με αποτελεσματικό τρόπο
 - γ. δεν είναι δυνατό δύο μέλη της GRETA να είναι πολίτες του ίδιου Κράτους
 - δ. πρέπει να αντιπροσωπεύουν τα κύρια νομικά συστήματα.
4. Η διαδικασία εκλογής των μελών της GRETA καθορίζεται από την Επιτροπή Υπουργών, μετά από διαβούλευση και λήψη της ομόφωνης συγκατάθεσης των Μερών της Σύμβασης, εντός περιόδου ενός χρόνου που ακολουθεί την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Η GRETA υιοθετεί τους δικούς της κανόνες διαδικασίας.

Άρθρο 37 – Επιτροπή των Μερών

1. Η Επιτροπή των Μερών απαρτίζεται από τους αντιπροσώπους στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης από τα Κράτη μέλη που είναι Μέρη στη Σύμβαση και αντιπροσώπους των Μερών της Σύμβασης, που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Η Επιτροπή των Μερών συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η πρώτη συνεδρία της λαμβάνει χώρα εντός περιόδου ενός χρόνου που ακολουθεί την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, με σκοπό να εκλέξει τα μέλη της GRETA. Ακολούθως, συνεδριάζει όποτε

καλείται να το πράξει από το ένα τρίτο των Μερών, τον Πρόεδρο της GRETA ή το Γενικό Γραμματέα.

3. Η Επιτροπή των Μερών υιοθετεί τους δικούς της κανόνες διαδικασίας.

Άρθρο 38 – Διαδικασία

1. Η διαδικασία αξιολόγησης αφορά τα Μέρη της Σύμβασης και διαιρείται σε γύρους, η διάρκεια των οποίων καθορίζεται από την GRETA. Κατά την έναρξη του κάθε γύρου η GRETA επιλέγει τις ειδικές πρόνοιες πάνω στις οποίες βασίζεται η διαδικασία αξιολόγησης.
2. Η GRETA ορίζει τα πιο κατάλληλα μέσα για να διεξάγει την αξιολόγηση αυτή. Η GRETA δύναται, ειδικότερα, να υιοθετήσει ένα ερωτηματολόγιο για κάθε γύρο αξιολόγησης, το οποίο δύναται να εξυπηρετήσει ως βάση για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη. Το ερωτηματολόγιο αυτό απευθύνεται σε όλα τα Μέρη. Τα Μέρη ανταποκρίνονται στο ερωτηματολόγιο αυτό καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο αίτημα για πληροφορίες από την GRETA.
3. Η GRETA δύναται να ζητήσει πληροφορίες από την κοινωνία των πολιτών.
4. Η GRETA δύναται επικουρικά να οργανώνει επισκέψεις σε χώρες, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές και το «μεσάζον πρόσωπο» που διορίζεται από την τελευταία και, αν χρειάζεται, με τη βοήθεια των ανεξάρτητων εθνικών εμπειρογνομόνων. Κατά τη διάρκεια των επισκέψεων αυτών, η GRETA δύναται να βοηθείται από ειδικούς σε συγκεκριμένα θέματα.
5. Η GRETA ετοιμάζει προσχέδιο έκθεσης που περιέχει την ανάλυση της αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων πάνω στις οποίες βασίζεται η αξιολόγηση, καθώς και τις εισηγήσεις και προτάσεις της αναφορικά με τον τρόπο με τον οποίο το Μέρος που αφορά δύναται να χειριστεί τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί. Το προσχέδιο έκθεσης διαβιβάζεται για σχόλια στο Μέρος που υφίσταται την αξιολόγηση. Τα σχόλια του λαμβάνονται υπόψη από την GRETA όταν υποβάλλει την έκθεση της.
6. Στη βάση αυτή, η GRETA υιοθετεί την έκθεση της και τα συμπεράσματα που αφορούν τα μέτρα που λήφθηκαν από το Μέρος που αφορά για την εφαρμογή

της Σύμβασης αυτής. Η έκθεση αυτή και τα συμπεράσματα αποστέλλονται στο Μέρος που αφορά και στην Επιτροπή των Μερών. Η έκθεση και τα συμπεράσματα της GRETA δημοσιεύονται από την υιοθέτηση τους μαζί με τελικά σχόλια από το Μέρος που αφορά.

7. Χωρίς επηρεασμό της διαδικασίας των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή των Μερών δύναται να υιοθετήσει, στη βάση της έκθεσης και των συμπερασμάτων της GRETA, συστάσεις που απευθύνονται στο Μέρος αυτό (α) αναφορικά με τα μέτρα που θα ληφθούν για την εφαρμογή των συμπερασμάτων της GRETA, όπου χρειάζεται δε, τον καθορισμό ημερομηνίας για υποβολή πληροφοριών για την εφαρμογή τους, και (β) που στοχεύουν στην προώθηση συνεργασίας με το Μέρος αυτό για την ορθή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

Κεφάλαιο VIII – Σχέση με άλλα διεθνή έγγραφα

Άρθρο 39 – Σχέση με το Πρωτόκολλο για την παρεμπόδιση, καταπολέμηση και τιμωρία της εμπορίας προσώπων, ιδιαίτερα των γυναικών και παιδιών, το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Η Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου για την παρεμπόδιση, καταπολέμηση και τιμωρία της εμπορίας προσώπων, ιδιαίτερα των γυναικών και παιδιών, το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και στοχεύει στη βελτίωση της προστασίας που παρέχεται από αυτό και στην ανάπτυξη των κριτηρίων που περιέχονται σε αυτήν.

Άρθρο 40 – Σχέση με άλλα διεθνή έγγραφα

1. Η Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλα διεθνή έγγραφα στα οποία τα Μέρη της Σύμβασης αυτής είναι Μέρη ή θα καταστούν Μέρη και τα οποία περιέχουν διατάξεις σε θέματα που διέπει η Σύμβαση αυτή και τα οποία διασφαλίζουν μεγαλύτερη προστασία και βοήθεια για θύματα εμπορίας.

2. Τα Μέρη της Σύμβασης αυτής δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους στα θέματα που ρυθμίζονται στη Σύμβαση αυτή, για σκοπούς συμπλήρωσης ή ενδυνάμωσης των διατάξεων ή διευκόλυνσης της εφαρμογής των αρχών που ενσωματώνονται σ' αυτήν.
3. Τα Μέρη που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζουν στις αμοιβαίες τους σχέσεις, τους κανόνες της Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην έκταση που υπάρχουν κανόνες της Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν το ειδικό θέμα που αφορά και εφαρμόζονται στην ειδική περίπτωση, χωρίς επηρεασμό του αντικειμένου και σκοπού της Σύμβασης αυτής και χωρίς επηρεασμό της πλήρους εφαρμογής της από άλλα Μέρη.
4. Καμιά διάταξη στη Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει τα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες των Κρατών και ατόμων δυνάμει του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και, ειδικότερα, όπου εφαρμόζεται, της Σύμβασης του 1951 και του Πρωτοκόλλου του 1967 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων και της αρχής της μη-επαναπροώθησης όπως περιέχεται σε αυτό.

Κεφάλαιο ΙΧ - Τροποποιήσεις στη Σύμβαση

Άρθρο 41 – Τροποποιήσεις

1. Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση στη Σύμβαση αυτή που παρουσιάζεται από ένα Μέρος κοινοποιείται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και διαβιβάζεται από αυτόν ή αυτήν προς τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, οποιοδήποτε υπογράφοντα, οποιοδήποτε Κράτος Μέρος, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, προς οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να υπογράψει τη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 42 και προς οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 43.

2. Οποιαδήποτε τροποποίηση που προτείνεται από ένα Μέρος κοινοποιείται στην GRETA, η οποία υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών τη γνωμοδότηση της για την προτεινόμενη τροποποίηση.
3. Η Επιτροπή Υπουργών εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και τη γνωμοδότηση που υποβάλλεται από την GRETA και, κατόπιν διαβούλευσης των Μερών της Σύμβασης αυτής και έπειτα από λήψη της ομόφωνης συγκατάθεσης τους, δύναται να υιοθετήσει την τροποποίηση.
4. Το κείμενο κάθε τροποποίησης που υιοθετείται από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού διαβιβάζεται στα Μέρη για αποδοχή.
5. Κάθε τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την λήξη περιόδου ενός μηνός μετά την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη έχουν πληροφορηθεί το Γενικό Γραμματέα ότι την έχουν αποδεχθεί.

Κεφάλαιο X – Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 42 – Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα Κράτη-μη μέλη που έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
2. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία 10 Υπογράφοντες, περιλαμβανομένων τουλάχιστον 8 Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει την συγκατάθεση τους να δεσμεύονται από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

4. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα το/η οποίο/α εκφράζει μεταγενέστερα την συγκατάθεση του/της να δεσμεύεται από αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της.

Άρθρο 43 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, δύναται, κατόπιν διαβούλευσης των Μερών της Σύμβασης αυτής και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσης τους, να προσκαλέσει οποιοδήποτε Κράτος-μη μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής, να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή με απόφαση που λαμβάνεται από την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20 δ. του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης, και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Συμβαλλομένων Κρατών που δικαιούνται να παρακάθονται στην Επιτροπή Υπουργών.
2. Αναφορικά με οποιοδήποτε προσχωρόν Κράτος, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 44 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή με την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης της, να καθορίσει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση αυτή.
2. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση που απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σε οποιοδήποτε άλλο έδαφος που προσδιορίζεται στη δήλωση και για τις διεθνείς σχέσεις του οποίου ή εκ μέρους του οποίου είναι εξουσιοδοτημένο

να αναλαμβάνει υποχρεώσεις. Αναφορικά με τέτοιο έδαφος, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης τέτοιας δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται δυνάμει των δύο προηγούμενων παραγράφων δύναται, αναφορικά με οποιοδήποτε έδαφος καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να αποσυρθεί με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόσυρση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης τέτοιας γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 45 – Επιφυλάξεις

Καμιά επιφύλαξη δύναται να γίνει αναφορικά με οποιοδήποτε διάταξη της Σύμβασης αυτής, με εξαίρεση την επιφύλαξη του Άρθρου 31, παράγραφος 2.

Άρθρο 46 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο, να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 47 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ειδοποιεί τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, οποιοδήποτε Κράτος που υπέγραψε τη Σύμβαση, οποιοδήποτε Κράτος Μέρος, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να υπογράψει τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 42 και οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 43 για:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή·
- β. την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- γ. οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής σύμφωνα με τα Άρθρα 42 και 43·
- δ. οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με το Άρθρο 41 και την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ τέτοια τροποποίηση·
- ε. οποιαδήποτε καταγγελία η οποία γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 46·
- στ. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή κοινοποίηση σχετίζεται με τη Σύμβαση·
- ζ. οποιαδήποτε επιφύλαξη γίνεται δυνάμει του Άρθρου 45.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Βαρσοβία, την 16^η ημέρα του Μαΐου 2005, στην Αγγλική και Γαλλική, τα οποία δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, σε ενιαίο αντίγραφο το οποίο κατατίθεται στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη-μη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και σε οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 4)

Κεφ. 154.	(α)	Ο Ποινικός Κώδικας
3 του 1962		
43 του 1963		
41 του 1964		
70 του 1965		
5 του 1967		
58 του 1967		
44 του 1972		
92 του 1972		
29 του 1973		
59 του 1974		
3 του 1975		
13 του 1979		
10 του 1981		
46 του 1982		
86 του 183		
186 του 1986		
111 του 1989		
236 του 1991		
6(I) του 1994		
3(I) του 1996		
99 (I) του 1996		
36(I) του 1997		
40(I) του 1998		
45(I) του 1998		
15(I) του 1999		
37(I) του 1999		
38(I) του 1999		
129(I) του 1999		
30(I) του 2000		
43(I) του 2000		
77(I) του 2000		
162(I) του 2000		

169(Ι) του 2000
181(Ι) του 2000
27(Ι) του 2001
12(Ι) του 2002
85(Ι) του 2002
144(Ι) του 2002
145(Ι) του 2002
25(Ι) του 2003
48(Ι) του 2003
84(Ι) του 2003
164(Ι) του 2003
124(Ι) του 2004
31(Ι) του 2005
18(Ι) του 2006
130(Ι) του 2006.

Κεφ. 155. (β) Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος·

2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9 του 1992
10(Ι) του 1996
89(Ι) του 1997
54(Ι) του 1998
96(Ι) του 1998
14(Ι) του 2001
185(Ι) του 2003
219(Ι) του 2004.

(γ) Ο περί Συγκάλυψης, Έρευνας και Δήμευσης
Εσόδων και Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις
Νόμος του 1996·

61(Ι) του 1996
25(Ι) του 1997
41(Ι) του 1998
129(Ι) του 1999
152(Ι) του 2000
118(Ι) του 2003
185(Ι) του 2004.

- 3(Ι) του 1995 (δ) Ο περί Καταστολής του Εγκλήματος (Ελεγχόμενη
34(Ι) του 1998. Παράδοση και άλλες Ειδικές Διατάξεις) Νόμος του
1995·
- 95(Ι) του 2001. (ε) Ο περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμος του 2001·
- 92(Ι) του 1996. (στ) Ο περί Προστασίας του Απόρρητου της Ιδιωτικής
Επικοινωνίας (Παρακολούθηση Συνδιαλέξεων)
Νόμος του 1996·
- 97 του 1970 (ζ) Ο περί Εκδόσεως Φυγόδικων Νόμος του 1970·
97 του 1990.
- 23 του 1979. (η) Ο περί Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής
Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων (Κυρωτικό)
Νόμος του 1979·
- 17 του 1984. (θ) Ο περί Δεύτερου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της
Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων
(Κυρωτικό) Νόμος του 1984·
- 95 του 1970. (ι) Ο περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως
Φυγόδικων (Κυρωτικό) Νόμος του 1970·
- 244(Ι) του 2004. (ια) Ο περί Κοινών Ομάδων Έρευνας Νόμος του 2004.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 5)

Άρθρο της Σύμβασης	Άρθρο του Νόμου
άρθρα 5 και 6	άρθρα 45 μέχρι και 52
άρθρο 7, παράγραφοι 2, 3 και 4	άρθρο 21
άρθρο 10	άρθρο 29
άρθρο 12	άρθρα 28 μέχρι και 30, 34 μέχρι και 38, 40 και 41
άρθρο 13	άρθρα 31 και 34 μέχρι και 38
άρθρο 14	άρθρο 32
άρθρο 15	άρθρα 22 και 23
άρθρο 16	άρθρα 39 και 44
άρθρο 18	άρθρα 5 μέχρι και 10
άρθρο 20	άρθρο 13
άρθρο 22	άρθρα 19 και 20
άρθρο 24	άρθρο 12
άρθρο 26	άρθρα 42 και 43
άρθρο 31	άρθρο 26

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

(άρθρο 6)

Άρθρο της Σύμβασης	Άρθρο του Ποινικού Κώδικα
άρθρο 21	άρθρο 20 μέχρι και 25 και 367 μέχρι και 372
άρθρο 31	άρθρο 5

Τυπώθηκε στο Τυπογραφείο της Κυπριακής Δημοκρατίας
Μιχαλάκη Καραολή, 1445 Λευκωσία, Τηλ. 22405824, Φαξ 22303175 – www.mof.gov.cy/gpo
Αντίτυπα της Επίσημης Εφημερίδας πωλούνται προς £1,00 – €1,71 το καθένα
Ετήσια συνδρομή: £40,00 – €68,34